

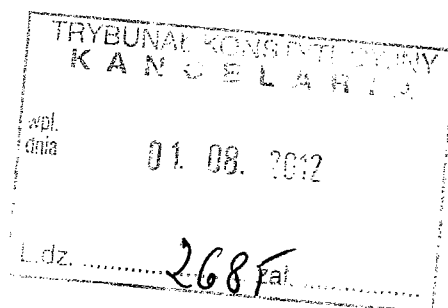
PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 lipca 2012 r.

Donald Tusk

RCL DPiO 5604-36/12

Dot.: sygn. akt U 3/12

Pan

Andrzej Rzepliński

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Szanowny Panie Prezesie,

w nawiązaniu do wniosku Grupy posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 maja 2012 r., uzupełnionego pismem z dnia 11 czerwca 2012 r., rozpoznawanego pod sygn. akt U 3/12, w którym wniesiono o zbadanie zgodności:

- 1) § 1 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych – w zakresie koordynacji służb specjalnych (Dz. U. Nr 254, poz. 1524):
  - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej przekazuje uprawnienia Prezesa Rady Ministrów w zakresie nadzoru i koordynacji nad służbami specjalnymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych i podporządkowuje mu, nie podlegające jego nadzorowi na mocy odrębnych ustaw, centralne organy administracji rządowej tj. Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego
  - z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu

Wojskowego, art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w związku z § 1 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych, § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

- w zakresie w jakim przekazuje bez delegacji ustawowej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, członkowi Kolegium do Spraw Służb Specjalnych, uprawnienia i kompetencje Przewodniczącego tego gremium

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 11, art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 lit. a, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, 7 i 8 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz w związku z § 1, § 6 ust. 2 zdanie 3, § 6 ust. 4, § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego trybu i zasad funkcjonowania Kolegium do Spraw Służb Specjalnych oraz zakresu czynności sekretarza tego Kolegium, § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

- w zakresie w jakim ministrowi odpowiedzialnemu wyłącznie za sprawy wewnętrzne przekazuje w drodze rozporządzenia koordynację i nadzór nad działaniami Szefów AW i SKW tj. służb które są właściwe w sprawach ochrony bezpieczeństwa zewnętrznego państwa

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, art. 2 i art. 3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz art. 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej i w związku z § 1 ust. 2 i 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych, § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

2) § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych – w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a nie Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych uprawnienia do żądania od Szefów AB W, AW, SKW, SWW, CBA informacji związanych z planowaniem i wykonywaniem powierzonych zadań:

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

3) § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych – w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a nie Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych uprawnienia do zapewnienia współdziałania służb specjalnych w celu realizacji ich ustawowych zadań oraz wykracza poza ustawową delegację w zakresie przekazania tych kompetencji

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 8 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

4) § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych –

w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej, powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych kompetencje Prezesa Rady Ministrów do wyrażania zgody na współdziałanie AB W, AW, CBA z właściwymi organami i służbami innych państw, w tym poprzez pominięcie w przedmiotowym upoważnieniu Szefów tych służb tj. centralnych organów administracji rządowej

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 8 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 2 ust. 2 i 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

- 5) § 1 ust. 2 pkt 5 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych - w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się z informacjami mogącymi mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej, a zgromadzonymi przez AB W, AW, SKW, SWW i upoważnia go do decydowania, który członek Rady Ministrów ma się z nimi zapoznać

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 19 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, art. 18 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

- 6) § 1 ust. 2 pkt 5 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych - w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się z informacjami

pełnomocnika do spraw kontroli przetwarzania przez CBA danych osobowych, o których mowa w tym przepisie

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 22b ust. 8 w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w związku z § 115 i §116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

7) § 1 ust. 2 pkt 5 lit. c rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych - w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się z informacjami CBA , o których mowa w tym przepisie

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

8) § 1 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych – w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się i opiniowania rocznych sprawozdań pełnomocnika do spraw kontroli przetwarzania przez CBA danych osobowych

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 22b ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

9) § 1 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych – w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej powierza Ministrowi Spraw Wewnętrznych kompetencje Prezesa Rady Ministrów do wyrażania zgody na współdziałanie SKW i SWW z właściwymi organami i służbami innych państw, w tym poprzez pominięcie w przedmiotowym upoważnieniu Szefów tych służb tj. centralnych organów administracji rządowej

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, art. 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

10) § 1 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych – w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do zapoznawania się i analizy oświadczeń o swoim stanie majątkowym Szefa CBA i jego zastępców

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 22b ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

11) § 1 ust. 2 pkt 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych – w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do dokonywania uzgodnień, a których mowa w art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29

ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w związku z § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

12) § 1 ust. 2 pkt 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych - w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim bez delegacji ustawowej przekazuje Ministrowi Spraw Wewnętrznych uprawnienia do dokonywania czynności wynikających ze stosunku służbowego wobec Szefa ABW, AW, CBA

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 33 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 29 ust. 1 i 4 oraz art. 33a ust. 1 pkt 7 i 7a, art. 33a ust. 2, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, art. 3 ust. 2 i art. 50a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 5 ust. 2 i art. 54a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w związku z § 1 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych oraz § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

13) § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Jacka Cichockiego - Ministra Spraw Wewnętrznych - w zakresie koordynacji służb specjalnych - w zakresie w jakim powierza obsługę Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie wskazanym w tym rozporządzeniu, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

- z art. 7, art. 92 ust. 1 oraz art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, art. 26 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów w związku z § 1 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych oraz § 115 i § 116 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej";

uprzejmie przedstawiam stanowisko wobec zarzutów sformułowanych we wniosku oraz wnoszę o stwierdzenie, iż zakwestionowane przepisy są zgodne z przepisami przywołanymi jako wzorzec ich kontroli.

Zasadnicza część przedmiotowego wniosku zawiera zarzuty powierzenia Ministrowi Spraw Wewnętrznych, bez podstawy prawnej zawartej w ustawie, wykonywania, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, szczegółowo określonych zadań wymienionych w § 1 ust. 2 rozporządzenia, a także zarzuty podporządkowania temu Ministrowi szefów służb specjalnych oraz przekazania Ministrowi uprawnień i kompetencji Przewodniczącego Kolegium do Spraw Służb Specjalnych.

Na wstępie należy zwrócić uwagę na podstawowy dla omawianej materii przepis art. 149 *Konstytucji RP*, który w ust. 1 stanowi, że ministrowie kierują określonymi działami administracji rządowej **lub** wypełniają zadania wyznaczone im przez Prezesa Rady Ministrów, z tym zastrzeżeniem, że zakres działania ministra kierującego działem administracji rządowej określają ustawy. Wnioskodawca w uzasadnieniu do swojego wniosku ten przepis Konstytucji interpretuje następująco: „Zgodnie z art. 149 ust. 1 Konstytucji RP Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć ministrowi zadania, które ten wypełnia jako członek Rady Ministrów. Premier może wyznaczać zadania zarówno ministrowi kierującemu działem administracji rządowej (ministrowi resortowemu np. Ministrowi Spraw Wewnętrznych), jak i ministrowi "bez teki". Wyznaczając zadania ministrowi kierującemu działem administracji rządowej (ministrowi resortowemu), Premier powinien jednak uwzględniać fakt, że zakres działania takiego ministra określają ustawy (art. 149 ust. 1 zd. drugie Konstytucji RP).” (str. 30 uzasadnienia).

W kontekście przytoczonych sformułowań szczególnego znaczenia nabiera przepis art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. *o działach administracji rządowej* (Dz. U. z 2007r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.), zgodnie z którym ministrowie właściwi do spraw oznaczonych nazwą danego działu mogą wykonywać inne zadania i kompetencje, jeżeli przewidują to przepisy odrębne. Z tym przepisem pozostaje w zgodzie art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. *o Radzie Ministrów* (Dz. U. z 2012 r., poz. 392), zgodnie z którym w celu wykonania zadań i kompetencji określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawach, Prezes Rady Ministrów może w szczególności wyznaczyć ministrowi zakres spraw, w których minister ten działa z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów. W aspekcie formalnym podstawę ustawową do określenia przez Prezesa Rady Ministrów zadań wykonywanych przez ministra stanowi art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy *o Radzie Ministrów*, zgodnie z którym Prezes Rady Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres działania ministra, niezwłocznie po powołaniu Rady Ministrów, a jeżeli minister został powołany w innym czasie - niezwłocznie po jego powołaniu.

Powyższe zestawienie przepisów wskazuje, że zarówno Konstytucja RP (a w ślad za nią ustawa *o działach administracji rządowej*) jak i ustawa *o Radzie Ministrów*, wyznaczają

stosunkowo szeroko zakres swobody Prezesa Rady Ministrów w określaniu zakresu działania ministra „bez teki” (tj. ministra nie kierującego działem administracji rządowej), dopuszczając przy tym możliwość powierzenia ministrowi kierującemu działem administracji rządowej wykonywania również innych zadań nieobjętych ustawami pozostającymi w zakresie działu administracji, dla którego jest on ministrem właściwym.

Należy więc przyjąć, iż aktualna Konstytucja jeszcze silniej, niż poprzednie akty konstytucyjne eksponuje stanowisko premiera. Komentatorzy podkreślają m.in. kierowniczą rolę premiera w zakresie prac Rady Ministrów, ścisłe uzależnienie funkcjonowania Rady Ministrów w konkretnym składzie osobowym od jego woli. Podkreśla się również, iż supremacja Prezesa Rady Ministrów w zakresie władzy wykonawczej polega na kompetencji do ustalania i konkretyzowania zadań poszczególnych ministrów przez premiera w oparciu o treść art. 149 Konstytucji RP i art. 33 ustawy o Radzie Ministrów.

Zatem pozytywna odpowiedź na pytanie, czy ministrowi kierującemu działem administracji rządowej (w tym przypadku Ministrowi Spraw Wewnętrznych) można powierzyć wykonywanie również innych zadań niż objęte jego właściwością wynikającą z ustaw, uzależniona jest od kierunku rozstrzygnięcia zagadnienia, czy, na tle zarzutów zawartych we wniosku, zakres swobody Prezesa Rady Ministrów w określaniu zadań ministra, które będzie on wykonywał z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, ograniczają przepisy ustaw. Szczególne znaczenie ma tu ustawa *o działach administracji rządowej* i ustawy regulujące ustroj i działanie służb specjalnych. Przepisy te, precyzują bowiem kompetencje, jakie Prezes Rady Ministrów może powierzyć ministrowi, którego zakres zadań będzie obejmował koordynowanie działalności służb specjalnych.

Zgodnie z art. 33a ustawy *o działach administracji rządowej* Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością administracji rządowej nieobjętą zakresem działów administracji rządowej, wykonywaną przez Główny Urząd Statystyczny, Polski Komitet Normalizacyjny, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencję Wywiadu, Centralne Biuro Antykorupcyjne oraz Urząd Zamówień Publicznych (ust. 1). Zakres sprawowania przez Prezesa Rady Ministrów nadzoru nad działalnością tych urzędów określają ustawy (ust. 2), przy czym przepisy przytoczonych ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień właściwego ministra określonych w odrębnych przepisach, w stosunku do urzędów, o których mowa w ust. 1.

Ogólny zakres nadzoru Prezesa Rady Ministrów określają: w stosunku do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu — art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. *o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu* (zgodnie z którym Szef ABW

i Szef AW podlegają bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów), w stosunku do Centralnego Biura Antykorupcyjnego — art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. *o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym* (zgodnie z którym Szef CBA jest nadzorowany przez Prezesa Rady Ministrów) i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. *o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego* (zgodnie z którym Szef SKW oraz Szef SWW podlegają Ministrowi Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem określonych w ustawie uprawnień Prezesa Rady Ministrów lub Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, w przypadku jego powołania).

Jak wynika z przytoczonych przepisów, ustawy regulujące ustrój i działanie służb specjalnych w zróżnicowany sposób wyznaczają zakres nadzoru Prezesa Rady Ministrów: najszerszy w stosunku do ABW i AW (bezpośrednia podległość), pośredni w stosunku do CBA (nadzór) i najwęższy wobec SKW i SWW (tylko określone uprawnienia).

Obok określenia ogólnego modelu nadzoru ustawy regulujące ustrój i działanie służb specjalnych zawierają również katalog działań (w tym z zakresu nadzoru), do stosowania których uprawniony jest Prezes Rady Ministrów. Ustawy te również określają katalog działań (będący *de facto* podzbiorem katalogu działań właściwego dla Prezesa Rady Ministrów), które leżą w gestii ministra, jeżeli został powołany lub wyznaczony w celu koordynowania działalności służb specjalnych. Szczegółowe zestawienie elementów obu tych zbiorów zostało przedstawione wyczerpująco przez wnioskodawcę na str. 12-16 i 18-22 uzasadnienia do wniosku.

Wnioskodawca, zestawiając ww. przepisy ustaw oraz przepisy § 1 zakwestionowanego rozporządzenia, dochodzi do konkluzji, jakoby Prezes Rady Ministrów bezpodstawnie przekazał Ministrowi Spraw Wewnętrznych nie tylko całość swoich uprawnień z zakresu nadzoru nad służbami, ale i uprawnienia Przewodniczącego Kolegium do Spraw Służb Specjalnych (zarzuty do § 1 ust. 1 rozporządzenia), a także bezpodstawnie przekazał Ministrowi Spraw Wewnętrznych szczegółowo wyliczone we wniosku uprawnienia ministra powołanego w celu koordynowania działalności służb specjalnych (zarzuty do poszczególnych punktów § 1 ust. 2 rozporządzenia). Nie wydaje się jednak, aby zarzuty stawiane przez wnioskodawcę pod adresem przepisów rozporządzenia można uznać za dostatecznie uzasadnione.

Pomijając fakt oczywistej bezzasadności (drugiego w kolejności - str. 2 wniosku) zarzutu, jakoby na mocy § 1 ust. 1 rozporządzenia nastąpiło „przekazanie bez delegacji ustawowej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, członkowi Kolegium do Spraw Służb Specjalnych, uprawnień i kompetencji Przewodniczącego tego gremium” (brak jest jakiegokolwiek sformułowania w rozporządzeniu, które odnosiłoby się do takiego przekazania) należy zważyć, że art. 5 pkt 1 ustawy *o Radzie Ministrów* zezwala, aby w celu wykonania zadań i kompetencji określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawach, Prezes Rady Ministrów mógł

wyznaczyć ministrowi zakres spraw, w których minister ten działa z jego upoważnienia. Przepis ten, jak się wydaje, ma zastosowanie uniwersalne w zakresie ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów, a zatem i tych zawartych w ustawach regulujących ustrój i działanie służb specjalnych, natomiast formalnoprawna jego realizacja może w szczególności przybrać formę rozporządzenia wydanego na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy *o Radzie Ministrów*.

Najistotniejszym elementem kompetencji Prezesa Rady Ministrów przyznanych mu art. 5 pkt 1 ustawy o Radzie Ministrów (i realizowanych następnie w formie przewidzianej w art. 33 ust. 1) jest „wyznaczenie ministrowi zakresu spraw w których minister ten działa z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów”. Wydaje się nie budzić wątpliwości, że możliwy do skutecznego zakwestionowania byłby akt prawny powierzający ministrowi, przykładowo, kompetencje, których Prezes Rady Ministrów nie posiada albo powierzający ministrowi całość kompetencji Prezesa Rady Ministrów w obszarze nadzoru nad służbami specjalnymi. I w tym właśnie kierunku podąża pierwszy zarzut wnioskodawcy pod adresem § 1 ust. 1 rozporządzenia, zawierający sformułowanie „przekazania bez delegacji ustawowej uprawnienia Prezesa Rady Ministrów w zakresie nadzoru i koordynacji nad służbami specjalnymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych i podporządkowania mu, nie podlegających jego nadzorowi na mocy odrębnych ustaw, centralnych organów administracji rządowej tj. Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego”. Zarzut ten jednak jest tylko pozornie uzasadniony, gdyż przepis § 1 ust. 1 rozporządzenia, mimo szerokiego znaczeniowo sformułowania, nie dokonuje ogólnego przekazania całości kompetencji Prezesa Rady Ministrów w zakresie koordynacji i nadzoru nad służbami specjalnymi, a stanowi tylko charakterystykę powierzonego Ministrowi Spraw Wewnętrznych zakresu działania. Natomiast właściwe powierzenie wykonywania zadań następuje w § 1 ust. 2 rozporządzenia poprzez wyliczenie konkretnie wyznaczonych i opisanych działań, do których stosowania, w imieniu i z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, jest uprawniony Minister Spraw Wewnętrznych. Tym samym należy uznać, że zakres działania Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie koordynacji służb specjalnych określa § 1 ust. 2 rozporządzenia, gdyż tylko w tym przepisie jest wyznaczony zakres spraw, w których Minister Spraw Wewnętrznych działa w imieniu i z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów. Jeżeliby natomiast intencją prawodawcy było, aby Prezes Rady Ministrów przekazał Ministrowi Spraw Wewnętrznych całość swoich kompetencji w zakresie nadzoru nad służbami specjalnymi, to racjonalny prawodawca nie umieściłby w rozporządzeniu treści § 1 ust. 2 albo wyliczenie zawarte w tym przepisie miałooby charakter przykładowy. Wobec tego nie można uznać słuszności zarzutu, jakoby nastąpiło bezpodstawne „podporządkowanie

Ministrowi Spraw Wewnętrznych Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego”. Przepisy rozporządzenia nie odbierają również Prezesowi Rady Ministrów kompetencji wynikających z nadrzędności w hierarchii organizacyjnej w stosunku do Szefów ABW i AW oraz kompetencji nadzorczych w stosunku do Szefa CBA.

Ogólne przepisy ustawowe dotyczące delegowania przez Prezesa Rady Ministrów uprawnień (art. 5 pkt 1 i art. 33 ust. 1 ustawy *o Radzie Ministrów*) nie przesadzają, któremu ministrowi Prezes Rady Ministrów może powierzyć wykonywanie zadań, pozostawiając tę kwestię uznaniu Prezesa Rady Ministrów. Natomiast każda z ustaw regulujących ustrój i działalność służb specjalnych (na co zwraca uwagę wnioskodawca) zawiera przepisy określające pewne kompetencje ministra, którego zakres zadań obejmuje koordynowanie działalności służb specjalnych. Fakt obowiązywania takich przepisów skłania jednak wnioskodawcę do postawienia tezy, że Prezes Rady Ministrów może upoważnić do koordynacji działalności służb specjalnych wyłącznie w tym celu powołanego ministra, któremu może powierzyć tylko zadania określone dla tego ministra wprost w tych ustawach. To rozumowanie z kolei jest podstawą sformułowania szeregu zarzutów opartych na tej tezie skierowanych pod adresem § 1 ust. 2 rozporządzenia, kwestionujących powierzenie Ministrowi Spraw Wewnętrznych uprawnień przewidzianych dla (określanego we wniosku) Ministra Koordynatora Służb Specjalnych. Odnosząc się do tych zarzutów należy zauważyć, że ustawy regulujące ustrój i działalność służb specjalnych nie są jednolite, gdy chodzi o określenie nazwy i zakresu zadań takiego ministra. I tak: ustawa *o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu* określa go jako „ministra-członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów” (art. 12 ust. 2 pkt 4), ustawa *o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym* ogólnie przewiduje kompetencje koordynacji działalności CBA dla „członka Rady Ministrów wyznaczonego przez Prezesa Rady Ministrów” (art. 5 ust. 3), a ustawa *o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz o Służbie Wywiadu Wojskowego* (art. 4 ust. 2 pkt 3) stanowi o "Ministrze Koordynatorze Służb Specjalnych" - należy rozumieć przez to Ministra - członka Rady Ministrów, którego zakres działania, wyznaczony na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. *o Radzie Ministrów* (...), obejmuje zadania związane z działalnością służb specjalnych, w tym koordynację działalności służb specjalnych”. Nie można zatem twierdzić, że, jak zdaje się sugerować wnioskodawca, istnieje jednolicie ustawowo określony urząd Ministra Koordynatora Służb Specjalnych o ściśle sprecyzowanych kompetencjach, którego wyłącznym zakresem działania pozostaje

koordynowanie działalności służb specjalnych. Co więcej, każda z tych ustaw podkreśla fakultatywność powołania takiego ministra.

Wobec powyższego uprawnione na gruncie przepisów wskazanych ustaw jest przyjęcie interpretacji, że przepisy tych ustaw przewidują, że może zostać powołany lub wyznaczony minister uprawniony do koordynowania działalności służb specjalnych. Przepisy te jednocześnie wskazują, jakie zadania wykonuje minister w przypadku, gdy zostanie powołany. Natomiast przepisy te nie zakazują Prezesowi Rady Ministrów upoważniania tego ministra do wykonywania, w jego imieniu, innych zadań pozostających w zakresie kompetencji Prezesa Rady Ministrów. Co więcej, wspomniane ustawy nie nakładają na Prezesa Rady Ministrów obowiązku powołania ministra-członka Rady Ministrów wyznaczonego **wyłącznie** do wykonywania zadań związanych z koordynacją działalności służb specjalnych, a jedynie zastrzegają, że Prezes Rady Ministrów, jeżeli zdecyduje się na powołanie lub wyznaczenie takiego ministra, powinien uwzględnić w akcie jego powołania lub wyznaczenia fakt, że będzie on realizował co najmniej zadania zawarte w ustawach regulujących ustroj i działalność służb specjalnych przewidziane dla ministra koordynującego działalność tych służb.

Konstrukcja przepisów kwestionowanego rozporządzenia odpowiada zaprezentowanym powyżej wytycznym interpretacyjnym, wobec czego należy uznać, że wnioskodawca nie udowodnił wystarczająco zarzutów szczegółowych skierowanych wobec § 1 ust. 2 rozporządzenia, sprowadzających się do stwierdzenia, że wykonywanie określonych w rozporządzeniu zadań w zakresie koordynowania działalności służb specjalnych zostało powierzone bez podstawy prawnej Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Nietrafny wydaje się również kolejny zarzut, co do powierzenia Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, bez podstawy prawnej, obsługi Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie wykonywania przez niego określonych rozporządzeniem zadań dotyczących koordynacji służb specjalnych. Przepis art. 26 ustawy *o Radzie Ministrów* określa co prawda krąg podmiotów, których obsługę zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, niemniej ten przepis należy rozumieć jako minimum zadań Kancelarii, które jest obowiązana spełnić w zakresie sprawowania obsługi administracyjnej tych podmiotów. Należy przy tym wskazać, że zgodnie z art. 29 pkt 9 ustawy *o Radzie Ministrów* Kancelaria Prezesa Rady Ministrów może, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, wykonywać inne zadania określone w odrębnych przepisach lub zlecone przez Prezesa Rady Ministrów. Przypadek, o którym mowa w § 2 rozporządzenia, mieści się w opisanym zakresie normowania art. 29 pkt 9 ustawy, a poprzez ten fakt nie powoduje niezgodności z art. 26 ustawy *o Radzie Ministrów*.

Warto również zauważyć, że – na gruncie interpretacji art. 5 pkt 1 i art. 33 ust. 1 ustawy o Radzie Ministrów ukształtowała się praktyka przyjmująca możliwość powierzenia ministrowi zadań Prezesa Rady Ministrów w zakresie szeroko rozumianej koordynacji działalności służb specjalnych nadzorowanych *de iure* przez Prezesa Rady Ministrów, innych niż tylko te, o których mówią wprost ustawy tych służb dotyczące. Potwierdzeniem tej tezy są (nieobowiązujące już) rozporządzenia określające zadania ministrów powoływanych w celu koordynowania działalności służb specjalnych, wydawane w 1997, 2006 i 2007 r. (tj. rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1997 r. w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu działania Ministra-członka Rady Ministrów Janusza Pałubickiego, Dz. U. Nr 136, poz. 924, z późn. zm.; rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra-członka Rady Ministrów - Koordynatora Służb Specjalnych, Zbigniewa Wassermanna, Dz. U. Nr 141, poz. 998; rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 września 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra-członka Rady Ministrów - Koordynatora Służb Specjalnych, Zbigniewa Wassermanna, Dz. U. Nr 178, poz. 1255).

Należy wskazać, że, przykładowo, rozporządzenie z dnia 21 września 2007 r., wydane na tej samej podstawie prawnej co obowiązujące rozporządzenie, przewidywało dla Ministra Koordynatora Służb Specjalnych znacznie szerszy zakres zadań niż określony w obowiązującym rozporządzeniu (w tym np. wykonywanie czynności wynikających z bezpośredniej podległości Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu Prezesowi Rady Ministrów (§ 2 pkt 1), wykonywanie czynności wynikających ze sprawowanej przez Prezesa Rady Ministrów funkcji nadzoru nad działalnością Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, z wyłączeniem nadzoru procesowego określonego w odrębnych przepisach oraz wykonywanie, za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej, funkcji kontrolnych wobec Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, oraz innych czynności związanych z odpowiedzialnością Prezesa Rady Ministrów za działalność służb specjalnych (§ 2 pkt 2), przy czym obsługę Ministra zapewniała Kancelaria Prezesa Rady Ministrów (§ 7). Na tle przywołanego aktu nie powstały jednak zasadnicze wątpliwości co do zgodności tego rozporządzenia z ustawami lub z Konstytucją RP.

Rozporządzenie obowiązujące nawiązuje zatem do wspomnianych podobnych mu aktów prawnych określających kompetencje organów państwa, dlatego też nie można zgodzić się z uzasadnieniem wnioskodawcy, że ten stan godzi w bezpieczeństwo obywateli albo że wprowadza chaos w systemie prawa, gdyż w każdym przypadku ministrowi, w zgodzie z przepisami ustaw, powierza się tylko ściśle określone zadania, przy czym zadania te nie są

związane ze sferą bezpośredniego oddziaływania organów administracji na sytuację prawną obywateli.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że przedstawicielami Prezesa Rady Ministrów, upoważnionymi do udziału w niniejszym postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, są:

- 1) Pani Angelina Sarota – Dyrektor Departamentu Prawnego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 2) Pan Tomasz Borkowski – Sekretarz Kolegium do Spraw Służb Specjalnych,
- 3) Pan Stanisław Małecki – Dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego w Rządowym Centrum Legislacji.

Z wyrazami szacunku

